

Българинъ отъ село Мелекъ-хатунъ въ тая каазж, на имя Димитъръ, и като ся научилъ въ градъ-тъ да чете и да пише свободно по тогавашній-тъ обичай на Гръцки языкъ, научилъ абаджискій-тъ занаятъ и установилъ ся послѣвъ село Пещерж, дѣто ся оженилъ и по-послѣ пріѣлъ Священническій-тъ чинъ. Нъ подиръ малко время овдовялъ и отишълъ въ Свята Гора, дѣто ся изучилъ и български да чете, и ся подстригалъ Иеромонахъ въ Зографскій-тъ Мънастиръ. Оттамъ послѣ былъ испратенъ тука въ метохъ-тъ за Духовникъ и таксидіотинъ, нъ понеже была тогава Епископія-та вдова, гражданите, за Богоугодній-тъ неговъ животъ и достоинство-то му, издѣиствували при Пловдивскій-тъ Митрополитъ и Екзархъ Господинъ Самуилъ (такожде Българинъ изъ Янболъ) да го испрати въ Цариградъ, дѣто патріархъ Іоаникія III го ржкоположилъ Агатоникійскій Епископъ за въ градъ-тъ. Тукъ Българите му направили великолѣпно пріѣмваніе. Приснопамятній-тъ Діонисія небѣше високоучень, нъ бѣше много ученолюбивъ и ревнитель за народно-то просвѣщеніе. Той обичаше да има сношеніе съ учени-ты человекы и бѣше украсилъ стѣни-ты на под-добры-ты стан въ Митрополія-та съ географически гръцки карты и разни списанія. Той нужда ради служеше смѣсено български и гръцки, нъ сѣкогашъ поучяваше христіани-ты и приказваше слово божіе на български. А защо-то обичаше хубаво-то той съгради срѣща Митрополія-та край рѣка-та и една увесѣлителна градина, съ единъ красенъ кіошкъ и шадърванъ съ хавузъ за рыбы отъ цѣпински мраморъ (понеже въ цѣпинъ има много изрядни мрамори, нъ по нещастіе нема кой да ги работи), дѣто пресъ лѣтны дни ся забавяше за прохладженіе. Тамо бѣха и владишки-ты конюшницы и пѣвни, дѣто стоеше и каруца-тж му. Нъ подиръ негова-та смъртъ това красно зданіе само десетина години съществува, защо-то поставени-ти Епитрони на пловдивскій-тъ Митрополитъ Никифора въ градъ-тъ, отъ пренебрѣженіе оставихъ го та ся разсипа до основа и на това мѣсто сега граждани-ты съградихъ залхана, фурна и пр. Причина-та на това е че въ 1829 год. като бѣше дошълъ отъ арнаутлукъ шкодранскій-тъ управитель Мустафа паша въ помощъ на Султана противъ Русси-ты съ много арнаутски пашы и беювы и 22.000 души войны, голи арнаути и ла-